

Hoge Raad der Nederlandenin 18.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa F. W. L. de Groot vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem

(Asia C-385/00)

(2000/C 372/10)

Hoge Raad der Nederlandenin on pyytänyt 18.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 20.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa F. W. L. de Groot vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te Haarlem ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko sellainen kaksinkertaisen verotuksen välttämisyjärjestelmä, jossa jäsenvaltiossa asuva henkilö, joka on saanut tietynä vuonna tuloja (myös) toisessa jäsenvaltiossa siellä tekemästään työstä, josta häntä on verotettu tässä toisessa jäsenvaltiossa ottamatta verotuksessa huomioon työntekijän henkilökohtaista tilannetta ja perhesuhteita, menettää asuinvaltiossaan suhteellisen osuuden hänen verosta vapaita määriään ja henkilökohtaisia verotukseen liittyviä myönnytyksiään koskevasta eduista, EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja neuvoston asetuksen N:o 1612/68⁽¹⁾ 7 artiklan vastainen?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myönteinen vastaus, seuraako yhteisön oikeudesta sitten joitakin erityisiä vaatimuksia sen tavan osalta, jolla kyseisen työntekijän henkilökohtainen tilanne ja perhesuhteet on otettava huomioon asuinvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL 1968, L 257, s. 2.

Bundesfinanzhofin 9.8.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Finanzamt Hannover-Nord vastaan Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftswerken mbH

(Asia C-392/00)

(2000/C 372/11)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 9.8.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Finanzamt Hannover-Nord vastaan Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftswerken mbH seuraavaan kysymykseen:

Onko pääoman hankinnassa kannettavista välillisistä veroista annetun direktiivin 69/335/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan kanssa yhteensopivuuksia se, että pääoman hankintaveroa kannetaan yhtiön osakkaan yhtiölleen myöntämästä korottomasta lainasta silloin, kun yhtiön ja osakkaan välillä oli lainan myöntämisaikaan voimassa voittojen ja tappioiden siirtämistä koskeva sopimus?

⁽¹⁾ EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25.

Tribunale di Trenton – Sezione civile – 20.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Distillerie F.lli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze

(Asia C-395/00)

(2000/C 372/12)

Tribunale di Trento – Sezione civile – on pyytänyt 20.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Distillerie F.lli Cipriani SpA vastaan Ministero delle Finanze seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/12 EY⁽¹⁾ tulkittava siten, että silloin kun tämän direktiivin 4 artiklan c kohdassa tarkoitettujen väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä liikkuvat, vietiin yhden tai useamman jäsenvaltion kautta tarkoitettut tuotteet eivät ole tulleet määräpaikkaansa eikä ole voitu vahvistaa paikkaa, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on tapahtunut, lähtöjäsenvaltio voi kantaa valmisteverot ainoastaan, jos maksukuuden antaneella henkilöllä on ollut mahdollisuus lyhyessä ajassa saada tietää siitä, ettei väliaikaisen järjestelmän soveltamista ole lopetettu, ja se on kyennyt tuotteiden lähettämistä alkaneessa neljän kuukauden määräajassa esittämään riittävän näytön toimenpiteen sääntöjenmukaisuudesta tai paikasta, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on todellisuudessa tapahtunut?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, päteekö sama tulkinta samanlaisessa tilanteessa, vaikka lähtöjäsenvaltio on sama kuin jäsenvaltio, jossa sääntöjenvastaisuuden tai rikkomuksen on todettu tapahtuneen, vai onko tässä tapauksessa kuitenkin sovellettava direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa säädettyä olettamusta? Jos tätä olettamusta on sovellettava, voidaanko hyväksyä näyttö toimenpiteen sääntöjenmukaisuudesta tai paikasta, jossa sääntöjenvastaisuus tai rikkomus on todellisuudessa tapahtunut, ja onko tämä näyttö esitettävä 20 artiklan 3 kohdassa säädettyssä määräajassa?